

ÎNCHEIERE

27 iulie 2016
Chișinău

municipiul

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Sveatoslav Moldovan, Maria Ghervas

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Nour împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, privind recunoașterea refuzului ca neîntemeiat și obligarea recalculării mărimii pensiei stabilite,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

c o n s t a t ă :

La 26 august 2015 Valeriu Nour a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova (în continuare MAI), solicitînd recunoașterea ilegală a refuzului nr.15/3-N-130/15 din 10 august 2015 a DGEF al MAI) și obligarea recalculării mărimii pensiei stabilite.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, a fost angajat al MAI, iar la moment este pensionar, la data concedierii deținînd funcția de prodecan al Facultății științe polițienești a Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI.

La 08 mai 2015 prin ordinul MAI nr. 108 ef. a fost concediat conform art. 47 alin. (1) lit. c) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, la cererea personală cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI. În rezultatul emiterii ordinului de concediere, serviciile abilitate ale Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI au întocmit certificatul despre întreținerea bănească, în baza căruia urma să-i fie calculată mărimea pensiei pe linia MAI. La 11 iunie 2015 DGEF a MAI a întocmit încheierea de stabilire a pensiei pentru vechimea în muncă, iar prin aviz a fost informat că i s-a stabilit pensie începînd cu 09.05.2015 în mărime de 3 856,24 lei. Reieșind din mărimea pensiei reflectată în aviz, a constatat că la calcularea acesteia nu au fost luate în considerație toate plățile care i

s-au achitat și au fost incluse în ultimul certificat de întreținere bănească prezentat de serviciul financiar al Academiei „Ștefan cel Mare,, în DGEF a MAI.

A mai indicat că s-a adresat cu o cerere către Sergiu Țurcan, solicitând revizuirea materialelor dosarului de pensionare, cu efectuarea calculului sumelor achitate pentru stabilirea pensiei în baza certificatului de întreținere bănească.

Consideră refuzul operat de MAI drept unul neîntemeiat și lipsit de suport juridic, urmînd ca cerințele formulate să-i fie admise, în temeiul pct.1 și pct.3 al Hotărîrii Guvernului „Cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar” nr.78 din 21.02.1994.

Prin hotărîrea Judecătorei sectorului Centru municipiul Chișinău din 17 noiembrie 2015 a fost admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Nour. A fost recunoscut neîntemeiat refuzul nr.15/3-N-130/15 din 10.08.2015, cu obligarea Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova să recalculeze mărimea pensiei stabilite lui Valeriu Nour, prin includerea în calculul pensiei a plăților de care a beneficiat în legătura cu deținerea prin cumul a funcției de conferențiar universitar (prin cumul pe 0,5 salariu) al catedrei științe polițienești și socio-umane a Facultății Științe Polițienești a Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016 a fost respins apelul declarat de MAI și a fost menținută hotărîrea Judecătorei sectorului Centru municipiul Chișinău din 17 noiembrie 2015.

La 03 iunie 2016 MAI a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2015, solicitînd casarea deciziei recurate și a hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Valeriu Nour să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea cererii a indicat că plățile efectuate intimatului în legătură cu exercitarea în cumul a funcției de conferențiar universitar al catedrei științe polițienești și socio-umane a Facultății Științe Polițienești a Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI pe perioada 03.10.2014-08.05.2015 sunt niște plăți achitate pentru orele suplimentare, pentru munca exercitată în afara atribuțiilor funcționale și care nu este acordată permanent și nu poate fi inclusă în calculul pensiei conform legislației în vigoare.

Sușine recurentul că instanțele de judecată ierarhic inferioare greșit au concluzionat că plățile achitate intimatului prin cumul sunt plăți permanente și nu ocazionale.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii, referință și în conformitate cu prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

consideră recursul declarat de MAI ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Mai mult ca atît, Completul remarcă faptul că, în esență, argumentarea expusă în cererea de recurs este similară argumentării expuse în cererea de apel din 24 februarie 2016, asupra căreia instanța de apel s-a expus cu suficientă claritate, circumstanță care evidențiază caracterul iluzoriu al criticilor aduse de recurent.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii, avînd un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu este evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas